

“Jag är hundra procent för fri abort – något annat skulle vara omöjligt. Samtidigt gör kanske min kristna tro att jag måste tänka till lite extra.”

Helene Egnell

► – Nu är det samma sak med samkönade äktenskap. Dels är det ju så att jag som präst inte är skyldig att viga någon. Kyrkoherden måste se till att alla blir vigda, men som enskild präst kan man hänvisa till sitt samvete om man till exempel inte vill viga fränskilda. Och det är samma princip som kommer att gälla för samkönade vigslar.

– Å ena sidan kan jag känna att eftersom jag befinner mig på den radikala flanken inom Svenska kyrkan, vilket ger mig stor frihet, så kanske jag får acceptera att den andra flanken har sin frihet. Å andra sidan finns det här en svag grupp som kommer i kläm. Det jag anser är viktigt med feminismen är att alltid ha maktperspektivet och se vilken som är den utsatta gruppen i sammanhanget.

Hur tänker ni andra?

HULTMAN: – Jag tänker att det sekulära samhällets stora styrka är att dess principer kommer alla till del. Om vi får en lagstiftning kring samkönade äktenskap ska den ju inte bara gälla för den kristna gruppen, utan för alla.

AWAD: – Jag är väldigt stark i min övertygelse att de religiösa samfundet inte ska ha något med myndighetsutövning att göra och att vigselrätten ska ligga på staten.

– Men jag kan också känna att diskussionen om det sekulära samhället blir problematisk. Inte så att jag förespråkar ett religiöst styre, men jag anser att det sekulära också är en specifik livsideologi.

– Jag ska ta ett exempel från Syrien, som jag verkligen inte tycker är en juridisk förebild på andra sätt, men där har man ett inslag i rättssystemet som jag tycker är ganska bra. Det finns lagar som gäller för alla, men sedan finns det områden där man själv kan välja vilka lagar som ska vara tillämpliga på en. Jag som muslim kan välja att ha den muslimska familjerätten applicerad på mig, medan en kristen kan välja en annan modell.

Varför är det ett bra system?

AWAD: – Det här skiljer sig lite mellan kristendom och islam. En kristen som går igenom en skilsmässa i Sverige betraktas ju som skild punkt slut, men så är det inte enligt den muslimska rätten som fortsätter att leva vid sidan av. Personligen önskar jag att man skulle kunna få någon slags harmonisering mellan den svenska lagen och i det här fallet den muslimska lagen – och det är framför allt för att förbättra för kvinnorna.

På vilket sätt skulle det förbättra muslimska kvinnors situation i Sverige?

AWAD: – Säg att jag är gift och vill skiljas. Då får jag ut min svenska skilsmässa, men det faktumet hjälper inte mig att få ut en muslimsk skilsmässa. Därför vore det bra med någon typ av samordning så att dokumenten automatiskt kunde skickas till moskén för att få en stämpel på att du även är skild enligt den muslimska rätten.

– När jag gick ut med det här fick jag direkt på mig vissa grupper som anklagade mig för att förespråka ”sharia-äktenskap”, men det finns ju hos många en uppenbar vilja att missuppfatta.

HULTMAN: – Jag förstår dilemmat, men för mig är grundprincipen faktiskt likhet inför lagen. Det borde vara upp till det religiösa samfundet att se och åtgärda

problemet att kvinnorna inte blir skilda.

AWAD: – Jag håller med om likhet inför lagen som grundprincip, men det finns grupper som drabbas och i det här fallet kvinnorna. Därför skulle jag önska mig större flexibilitet.

– En annan sak är adoption. I många muslimska länder innebär adoption ungefär samma sak som det familjehemssystem som finns i Sverige. Det betyder att jag kan ha uppfostrat en son i tio år och sedan när jag flyttar till Sverige så kan jag på grund av svensk lag inte ta med mig barnet. Jag har som muslim i Sverige inte heller möjlighet att få muslimsk arvsrätt tillämpad på mig.

HULTMAN: – Då får du som alla andra grupper driva detta politiskt och bilda ett parti

som står för att vi ska ha en arvsrätt som bygger på religiös tro.

– Men jag menar att man är ute på väldigt hal is om man vill ha en parallell lagstiftning i sådant som gäller ekonomiska förhållanden och familjestruktur.

Separatism är en vanlig metod inom många feministiska kretsar, samtidigt som feminister kan rikta skarp kritik mot den uppdelning av könen som förekommer inom flera religioner. Hur får man ihop det?

EGNELL: – Jag tror delvis att det kan bli samma resultat oavsett motiv. När kvinnor samlas så händer det andra saker än det gör i mixade grupper, det blir en annan dynamik.

– Men en feministisk, separatistisk